

Dachtylidi (Δαχτυλίδι)

Bloody Hawk

Αναδύομαι, ψταίει το χάσιμο
Αν ακούγομαι, ψταίει το γράψιμο
Αν νομίζετε κάποιος πως είμαι, θα κάνετε λάθος
Δεν είμαι διάσημος
Ανατέλλω, μετά μένω στάσιμος
Ανακάλυψα λέξεις για καύσιμο
Άλλη μια μέρα στον ίδιο καθρέπτη
Ακόμα μια μέρα πιο άσχημος

Δε με ξέρεις καλά (ναι)
Δε με ξέρεις καλά
Πριν ανοίξεις το στόμα να θίζεις, να κρίνεις
Να ξέρεις δεν ξέρεις πολλά
Δε με ξέρεις καλά (δε με ξέρεις)
Δε με ξέρεις καλά (δε με ξέρεις)
Πόδια που 'μειναν στο πάτωμα
Λένε πολλά για όσους πάνε ψηλά

Αυτή τη στιγμή περπατώ και μαζεύω σκουπίδια
Σ' αυτό το κελί, το μικρόφωνο γέννησε ψίδια
Ακόμα ένα αυτί που γουστάρει χαζά παραμύθια
Αυτή η σκηνή δε μου αξίζει, αξίζει αρχίδια
Είσαστε λίγοι μπροστά σ' ό,τι βγάζω
Το δαχτυλίδι ξανά δοκιμάζω
Γύρισα πίσω ξανά, το γιορτάζω
Γύρω απ' αυτό δε χορεύει κανείς
Sorry που γράφουμε μάγκα (sorry)
Sorry που ζούμε για πάντα (sorry)
Sorry που σ' είπα πουτάνα (sorry)
Θα 'πρεπε να 'λεγα κι άλλα
Είσαι ψεύτικος, φίλε, το παίζεις
Τα λεπτά σε γεμίζουν ανέσεις
Αν είσαι ψηλά, ψταίει η μόδα
Η μόδα θ' αλλάξει και τότε θα πέσεις
Στο επόμενο live που θα κάνω
Θα κλαίει το κοινό σαν να μ' είδε στον τάφο
Κι οι rappers που λένε πολλά
Θα είν' οι πρώτοι στην πρώτη σειρά από κάτω
Γέμισα κρύες σελίδες με χρώμα (χρώμα)
Λέω να πετάξω το στρώμα (ναι)
Εδώ που ζω δεν κοιμάμαι καλά
Και ξυπνώ για να ψάω ξανά μακαρόνια (eh)
Πόσο ν' αντέξω ακόμα; (eh)
Πόσο ν' αντέξω ακόμα; (ακόμα)
Αν μένει η καλή μουσική
Είν' η μόνη μου ελπίδα να ζήσω αιώνια

Αναδύομαι, ψταίει το χάσιμο
Αν ακούγομαι, ψταίει το γράψιμο
Αν νομίζετε κάποιος πως είμαι, θα κάνετε λάθος
Δεν είμαι διάσημος
Ανατέλλω, μετά μένω στάσιμος
Ανακάλυψα λέξεις για καύσιμο
Άλλη μια μέρα στον ίδιο καθρέπτη
Ακόμα μια μέρα πιο άσχημος

Δε με ξέρεις καλά (ναι)

Δε με ξέρεις καλά
Πριν ανοίξεις το στόμα να θίζεις, να κρίνεις
Να ξέρεις δεν ξέρεις πολλά
Δε με ξέρεις καλά (δε με ξέρεις)
Δε με ξέρεις καλά (δε με ξέρεις)
Πόδια που 'μειναν στο πάτωμα
Λένε πολλά για όσους πάνε ψηλά

Μια μέρα θα σβήσω, μια μέρα θα βάλω επιτέλους τελεία
Μια μέρα θα δεις τελευταία φορά τη γυμνή μου γωνία
Δε θα 'χει φωνές, ούτε κόσμος, η πιο σιωπηλή συναυλία
Εγώ θα 'μαι μόνο, οι άλλοι θ' αλλάξουν πορεία
Είμ' ένας απαίσιος άνθρωπος, όπως το πες
Απαίσίες συνήθειες και κόμπλεξ
Μπήκα στη σκηνή πιστεύοντας πως είχα να κάνω με rappers
Όχι με σκατά, με ρόμπες
Περίμενα αλλιώς το σκοπό μας, περίμενα αλλιώς κάθε στόχο μας
Εδώ κοιτάμε να γαμάμε και να βγάλουμε λεφτά που θα τα βάλουμε στον κώλο μας
Ζούμε και πεθαίνουμε όλοι μόνοι μας
Σήμερα το γράφω, μένει μόνιμα
Κάποιος να μου υποσχεθεί πως αν φύγω νωρίς
Θα πει στη μάνα μου πως έγραφα με νόημα
Μεταξύ μας, ύστερα απ' το μεταξύ μας
Κάθε νέο rap ακούγεται φθηνό
Γιατί το μέλλον του hip hop ήμουν εγώ
Κι εγώ δεν έχω κάτι άλλο για να πω
Γι' αυτό αν τύχει μία μέρα και πεθάνω
Και θέλεις να με δεις και δεν υπάρχω
Και θέλεις να το πεις επειδή νιώθεις νικητής
Και λυπηθείς που θα με δεις εδώ να χάνω
Αν τύχει μία μέρα και πεθάνω, εμείς δε θα πεθάνουμε ποτέ
Αυτό θα λέει ο τάφος μου επάνω, εγώ θα ζω για πάντα σ' ό,τι γράφω

Δε με ξέρεις καλά (ναι)
Δε με ξέρεις καλά
Πριν ανοίξεις το στόμα να θίζεις, να κρίνεις
Να ξέρεις δεν ξέρεις πολλά
Δε με ξέρεις καλά (δε με ξέρεις)
Δε με ξέρεις καλά (δε με ξέρεις)
Πόδια που 'μειναν στο πάτωμα
Λένε πολλά για όσους πάνε ψηλά